

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Te pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Mesečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 221.

V Ljubljani, v petek 26. septembra 1890.

Letnik XVIII.

Resna beseda o pravem času.

Dolgo je trajala borba za slovenske gimnazije. Naši protivniki so se trudili na razne načine, da bi se nam ta pravična zahteva ne izpolnila. Črnili so nas pred višjimi oblastmi, zasramovali po svojih podlih listih kot nezrel in za višjo omiko nesposoben narod, in to vse le s tem namenom, da ne preneha njihovo gospodstvo nad nami. In še tedaj, ko smo vsklubljeni oviram že imeli slovenske paralele na ljubljanski gimnaziji, niso mirovali ti naši nasprotniki, nego so izposlovali pri ministerstvu za uk in bogočastje, da se ono mora prepričati, ne trpi li v teh slovenskih paralelkah poduk v blaženi nemščini. Znano je dobro, da je bil v istini poslan z Dunaja svetovalec iz naučnega ministerstva, da razsodi, kaj je v teh šolah uboga nemščina pretrpela. A dokazalo se je ravno protivno. Ko bi se naša oblastva zavzemala povsod s toliko skrbjo za zatiranje slovenščine po vseh slovenskih pokrajinah, vedeli bi hvalo gospodu ministru, ali pri njem, kakor tudi njemu podrejenih oblastvih je le nemščina v čišlih, kakor smo se osvedočili.

Pa je li borba naša za slovenske gimnazije končana? Gotovo še ne; kajti sedanje nižje gimnazije še sedaj niso popolnoma slovenske, ker se neki predmeti predavajo še zdaj v nemškem jeziku; nadalje imamo razven Kranjskega samo v Mariboru jedno slovensko paralelo, na katerej se pa večina predmetov podučuje v nemškem jeziku, a v Celju, Ptuj, Gorici, Trstu se še ne misli našim zahtevam zadovoljiti; slednjič mi nimamo še nobene višje slovenske gimnazije. Našim šolskim oblastvom mora se najprej priporočiti, da se potrudijo, kako bi se na vsak način vsi predmeti podučevali v slovenskem jeziku, kajti dokler se to vprašanje ne reši, so naše nižje slovenske gimnazije le utraktivistične.

Bodimo odločni in jasni; ker se že imenujejo te gimnazije slovenske, naj bodo tudi v resnici slovenske, ali pa nič; polovičarskega dela ne smemo nikjer trpeti. Če smo že za vse ostale predmete pripravili slovenske učne knjige, mislim, da jih moremo tudi za grški jezik. Sramota bi bila za nas, ko bi še nadalje trpeli, da se ta jezik podučuje še v nemškem jeziku.

Zdi se mi sicer, da je želja višjih oblastev, da se ta predmet podučuje v nemščini, češ, da se učenci bolj priučijo nemškemu izrazom za višje razrede. Ali kje stoji zapisano, da ne bi smeli mi zahtevati tudi višje slovenske gimnazije? Kaj smo mi Slovenci med vsemi narodi v Avstro-Ogrski, razven Slovakov (ki so pa že imeli višje slovaške gimnazije, ali so jih zatrli kulturni (!) Madjari), jedini obsojeni, da ne smemo imeti višjih slovenskih gimnazij?

Ravno to nas bodri, da zahtevamo višje slovenske gimnazije. To je za nas silno važno vprašanje. Le tedaj, ko bomo imeli popolne slovenske gimnazije, bomo še le varni pred germanizacijo v uradniških krogih. In naši nasprotniki že nekaj takega slutijo.

Gospod poslanec Svetec je v svojem izvrstnem vanskem zasedanju deželnega zbora njihovo taktiko popolnoma razkrinkal. Oni mislijo namreč, ko bi prišlo kdaj do tega, da bomo morali dati višje slovenske gimnazije, dali bomo v Ljubljani samo jedno, druga naj ostane pa nemška, kakor je zdaj. Bojé se, ker je v Ljubljani premalo dijakov nemške narodnosti za jedno gimnazijo. Ima jih po letošnjem programu komaj 130, pa še ti so večidel sinovi uradnikov.

V Ljubljani po tem takem ne bi trebalo nemške gimnazije; ali mi si moremo misliti, da jo bodo obdržali, pa ko bi bilo še manj nemških učencev,

nego jih je zdaj, kajti njihov zistem to zahteva. Pa tudi dobro, ali naš cilj ima biti v bodoče, da delamo za višje slovenske gimnazije. Ako bomo zahtevali odločno in vztrajno, zmagali bomo, kakor dozdaj; ali ako se bomo podali letargiji in malomarnosti, ki se marsikje opaža, ne moremo pričakovati napredka v narodnih vprašanjih.

Mnogi bodo zopet omenjali vseh težav, katere smo imeli in bomo imeli s slovenskimi učnimi knjigami. Ali na težave pri našem rodoljubnem poslu ne smemo misliti, nego preudarjati, kako bi take težave premagali.

Pisatelj teh vrstic misli, da bi bilo to vprašanje o slovenskih šolskih knjigah prepustiti našemu deželnemu zboru. Naj bi se že v bodočem zasedanju izbral odsek, ki bi za slovenske šolske knjige poskrbel. Neka svota bi se morala vsako leto določiti za izdavanje knjig, in v štirih ali petih letih bi imeli lahko vse knjige.

Saj nam ni treba izvirnih del, le dobre knjige drugih narodov prevedimo, in sicer take, ki so za šolsko rabo potrjene. Tako je delala in še dela hrvatska vlada, pa ima zdaj pri izdavanju šolskih knjig še dobiček. Med tem pa, dokler knjige pripravimo, naj naši državni poslanci složno zahtevajo čisto slovenske gimnazije, in sicer ne samo v Ljubljani in Novem Mestu, nego tudi za druge slovenske dežele, kakor je bilo že večkrat v poznatih resolucijah skleneno.

Samo na tak način bi mogli s složnim delovanjem vseh narodnih faktorjev kaj doseči. Če bomo pa molčali, kakor da smo s sedanjim polovičarskim vspehom zadovoljni, moglo bi se sčasoma zgoditi, da še to zgubimo, kar imamo.

Tedaj na delo, in sicer odločno delo; kajti le v tem je naša rešitev!

—a.

LISTEK.

Slavnostni govor.

Govoril pri Vilharjevi slavnosti v Planini, dne 8. sept. 1890
župnik Podboj.

(Konec.)

5. Njegovo iskreno domoljubje pa mu tudi tu ni dalo mirovati. Lotil se je novega, Slovincem malodane čisto nepoznanega dela, počel je pisati gledališke igre, katerih je vseh 16, — štiri še v rokopisu. Mnoge so bile po raznih čitalnicah igrane in z veliko pohvalo sprejete, n. pr.: „Slep in lep“, „Kdor prej pride, prej melje“ in igra „Župan“. V tej igri, ki se bode tudi danes predstavljala, Vilhar rezko biča in smeši odrodilce, nekdanje nemškutarje, kateri, dasi od slovenskih starišev rojeni, se le s svojo spačeno nemščino ponašati hočejo. Ta zalega je — hvala Bogu in zdravi pameti! — sedaj do malega zatrta. Imenovati mi je tudi Vilharjevo že l. 1850. izdano slovensko opereto „Jamsko Ivanko“, vseskozi pregreto vroče domovinske ljubezni. To pevoigro je dramatično društvo v ljubljanskem gledališču s sijajnim vspehom predstavljalo. Tako Vilhar tudi v tem oziru zasluži čast in hvalo vsega naroda, ker je zadelal veliko vrzel v slovenskem slovstvu ter pot uglažil slovenski dramatik.

6. Oglasil se je mej tem pogostoma tudi s kako pesmijo v „Novicah“ in „Glasniku“, neustrašno delal ob volitvah in bil ta čas pravi strah nemškutarjev. Tu se ni bal nobenih potov, nobenih stroškov, pisaril je na vse kraje, da bi le pomogel narodnim poslancem do častnega izida.

L. 1870., t. j. eno leto pred smrtjo, že bolehen, je sklical po velikem trudu na Kalem prvi tabor na Kranjskem, ki je bil krepak pomoček, da se je narodna zavest na Notranjskem tudi v nižjih vrstah ljudstva tako živo vzbudila.

7. Tako se je trudil ta vzorni, ta značajni domorodec neprestano in vsestransko za svoj ljubljani rod. Vse svoje duševne moči, svoje zdravje in imetje je žrtvoval domovini. Njegov sin Franc mi piše: „Vprašate me, če je moj oče mnogo denarjev potrošil za narodne namene? Odgovarjam vam, da vse, ves svoj precej velik imetek je daroval za narod, daroval mu je celo svojo rodbino, vse svoje življenje — in vendar niti v življenju, niti po smrti ni dosegel vsaj zasluženega priznanja“. Pesmi, skladbe, igre svoje je Vilhar sam zalagal v veliko materialno zgubo, časnik „Naprej“ in tiskovna pravda sta ga stala mnogo novcev, pri volitvah ni štedil z denarjem, da se je le kaj doseglo za narod. Zvedel sem, da je ena sama volitev v Postojini, kjer je šlo za zmago narodnega kandidata barona Šloisniga proti vrhniškemu Obrezi Vilharja stala 500 gld. poleg drugih mnogoterih težav in sitnosti.

Svoje dohodke je delil Vilhar na tri dele in je prvi odločil za vzgojo svojih otrok, drugi za gostoljubje in tretji, največji, za narodne namene. Ménim, da je ta račun pravi in vreden našega posnemanja.

8. Iz vseh teh podatkov nam je razvidno Vilharjevo narodno mišljenje in delovanje, odločno in stalno, čisto kot zlato. Za narod je gorel in delal od svoje najlepše dobe do poslednjega trenutka. Bil je rodoljub, ne le v besedah, ampak v delih. Komu je posvetil vse svoje spise, če ne nam? Bil je narodnjak ne le v javnosti, ampak tudi v svoji domači družini. Slovenski jezik in sicer jedino ta se je govoril v njegovi hiši, čeprav so jih vsi po več znali, pač lep vzgled mnogim slovenskim očetom, ki hočejo kaj vzgajati v narodu, pa v domači hiši naš mili jezik potiskajo v kot.

Značaj Vilharjev je bil jeklen, neupogljiv. Nobeni sili se ni dal omajati. Stal je kakor skala na poti, katero je spoznal za pravo. Bil je cel mož. Tudi ko so prišle čeznj nesreče in britkosti, katere je silovito čutil v duši svoji, ostal je mož, in jih je prenašal brez tožbe.

Bil je poseben prijatelj kmeta. Rad je zahajal mej proste ljudi, poučeval jih, vzbujal k napredku v poljedelstvu, čital jim svoje pesmi in vedril jih s svojim zdravim humorjem. Več let je bil župan občine v Knežaku in kot pravi oče je skrbel za dobro svojih občanov. Pri neki občinski komisiji se je prehladil in dobil v svoje junaško telo klico bo-

Iz Hrvatske.

(Izvirni dopis.)

Naši sedanji vladi se ne more oponašati, da ne skrbi dovoljno za razvitak narodnega šolstva. Mora se priznati, da se je ravno na tem polju v novejšem času prav mnogo koristnega storilo. Sploh pa je znano, da so sedanje ljudske šole premalo praktične, in da narod nima od njih toliko koristi, kolikor se je s početka pričakovalo. O moralnem in verskem vplivu, katerega tudi pri naših šolah pogrešamo, kakor povsod drugod, ni danes moj namen govoriti, nego le o gmotnem vplivu na narod, ki ima pravico zahtevati od svojih šol, na katere toliko troši, tudi praktične koristi. To je slednjič vlada tudi sama uvidela, da je treba naše šole spopolniti v tem praktičnem smeru. Ako hoče imeti narod koristi od svojih šol, mora se že v njih dati učencem nekakšen tak smer, ki se bode kasneje v praktičnem življenju razvil do pravega koristnega delovanja. Zatorej je vlada izdala in proglasila tako osnovo za narodne šole, po kateri bi se imeli v bodoče učenci vzgajati. To bi bile višje narodne šole kot nadaljevanje nižjih, v katerih bi se učenci ravno za praktično življenje pripravljali. Po vseh večih mestih naj bi se osnovala take nadaljevalne šole in sicer v onem smeru, kakoršnega želi večina dotičnih prebivalcev. Ako se bavi dotično mesto s trgovino, naj bode tej šoli smer trgovski, ako se bavi z obrtništvo in rokodelstvom, naj bo šola obrtniško-rokodelska, ako se bavi z gospodarstvom, naj bo gospodarska z vsemi stroki.

V teh šolah se bodo učili bolj natanko vsi predmeti narodne šole in zraven teh vse potrebne znanosti, ki se tičejo omenjenih strok. V štirih letih morejo se učenci za praktično življenje zares mnogo dobrega naučiti ter potem v svojo korist obračati. Tudi do zdaj so bile nekakšne take šole po bivši krajini, po navadi nazvane meščanske šole; ali le-te so bile prav nepraktične, pa jih je bilo treba že zdavnej preosnovati, kar se je s to novo osnovo tudi zgodilo. Isto se bode storilo tudi s sedanjimi višjimi dekliškimi šolami, ki so tudi prav nepraktične, kajti v njih se poučuje od praktičnih predmetov edino ročno delo, o gospodinjstvu pa še sledi ni v njih. Te šole se smatrajo še zdaj kot pripravljavne šole za preparandijo, in zares večidel učenk, ki zvršijo te zavode, pride v preparandijo. Od vseh teh šol je edina praktična ona v Varaždinu, katero oskrbujejo uršulinke. Od zdaj se bodo morale tudi višje dekliške šole po tej novi osnovi predrugačiti, in gotovo bodo večje koristi za narod, nego so bile doslej. Prva svrha tem šolam bode v bodoče, da se vzgojijo v njih dobre gospodinje, kar je za vsako obitelj najpotrebnejše. Na tak način se bode tudi blagostanje naroda pospeševalo.

Vlada bode pri utemeljevanju teh šol posebno na to pazila, pa bodo zares potrebam dotičnega mesta in kraja odgovarjale. Zatorej je dala povsodi, kjer mislijo tako šole odpreti poprašati, za mnenje

lezni, katera se je polagoma razvila v grozno oteklinu na vratu ter umrl dné 6. avgusta 1871 na Kalcu, — resnično v službi za narod svoj.

Tako, slavna gospôda, je živel in umrl naš slavljenec M. Vilhar. Ako pomislimo čas, ko je Vilhar živel, in preštejemo vse njegove spise, njegova dela in žrtve, nam bo lahko spoznati, kakov duh je Vilharja prešinjal, kako gorko je on ljubil svoj materini jezik in domovino, in sodba naša o njem, če smo pravični, bode se glasila: da je bil naš planinski rojak doslej vse premalo poznani in čislani Vilhar, biser rodoljubov, kar jih je kedaj rodila in nosila slovenska zemlja, — krasen uzor nam vsem, kako je treba za narod delati, darovati, trpeti: „Pomnik postavimo mu tak, da vsakdo skuša biti mu enak!“

Da! Njegovo čisto, dejanjsko rodoljubje! nam bodi vzgled posnemanja!

Naj mu tedaj danes zadoni iz naših hvaležnih sre tisočerna hvala za ves njegov trud, za vso njegovo ljubezen do domovine! Povsod, koder biva naš rod, od visocih planin korotanskih do hrvaške meje, od plodnih ravnin zelenega Štajerja do Jadranskega morja naj odmeva slava Vilharjevemu spominu od roda do roda, naj odmevajo besede, katere je postavil na konec svoje najlepše in najbolj znane pesmi:

„Tukaj Slava vence vije,
Sree bije nam gorko; —
Čujte gore in bregovi,
Da sinovi Slave smo!“

od vseh faktorjev, da je li zares nameravanega smera šola potrebna. Po teh poročilih, ki se bodo vladi doposlala, bode se po tem odločil smer šoli. Najpotrebnejše bode povsodi gotovo šole gospodarskega smera, kajti naša dežela je poljedelska, žal, da je ravno v tej stroki narod jako zaostal. Tukaj bo treba še mnogo dela, kajti gospodarsko-gozdarska šola v Križevcih in pa dve ratarnici, ena v Križevcih, druga v Požegi, gotovo ne zadostujejo za gospodarski pouk, posebno ne obe ratarnici, ki ste prav slabo obiskovani, čeravno so zá-nje razpisane lepe ustanove. Treba bode v tem pogledu delovati že v narodni šoli, posebno v nadaljevalni tega smera, da se narod poprime umnega gospodarstva, od katerega živi pri nas še največ naroda. Upamo, da se bode s temi novimi šolami probudil bolj praktičen duh v našem narodu, nego ga je dozdej imel, in da se bo na ta način rešil s časoma bède, v katero je zabredel nekaj vsled svoje nemarnosti, nekaj pa radi neznanja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. septembra.

Notranje dežele.

Slovanski poslanci v šlezjskem deželnem zboru imeli bodo posla čez glavo v prihodnjem zasedanju. Do sedaj, — pravi „Opavsky Tydennek“, — je bil šlezjski deželni zbor puščava za češko ljudstvo, sedaj bodo ondi odmevali klici po zakonu in pravici. V tem oziru stavili bodo ti poslanci zahtevo, da se spremeni krivični volilni red, s katerim so do sedaj pritiskali Slované v Šleziji.

Klubu čeških poslancev v Pragi odposlal je biskup Strossmayer na njegovo adresu doposlano mu od kluba ob priliki njegove 40letnice lepo zahvalnico, v kateri pravi med drugim: Kar želim jaz za svoj narod, želim tudi narodu češkemu; želim mu pred vsem medsebojno vzajemno spravo in ljubezen, na katero je odkazan vsaki narod, ki se mora boriti za samostojnost, pravico, svobodo in lepšo prihodnost; želim mu na zunaj solidarnost in prijateljsko vzajemnost z drugimi slovanskimi brati. Posebno me je razveselilo, da ste se ob tej priliki združili obe stranki, staro- in mladočeška ter mu skupno čestitali, to je prav iz mojega srca ter želim, da bi tudi sicer tako ostalo in v ta namen blagoslavljam Vas in vaših sodrugov delovanje.

Nemci na Češkem so sedaj očitno pokazali, da jim pri češko-nemški spravi ni bilo za spravo, nego le za gospodstvo. Nemški poslanci se namreč zberó še pred deželnim zborom v posvet, da se dogovoré o svojem postopanju v zboru. To zborovanje hočejo namreč porabiti, da spravijo v zadrego vlado, ter jo, če mogoče, vržejo še pred volitvami v državni zbor. Iz zahtev Nemcev se vidi, da so jim najvažnejše: 1. narodne kurije v deželnem zboru in administrativna ločitev nemškega ozemlja; 2. vlada in deželni zbor naj se še v tem zasedanju izjavita, da hočeta pri češko-nemški spravi varovati le nemške koristi; 3. deželni zbor naj pokaže izzvan od Nemcev, ali se bodo prihodnje volitve v državni zbor vršile še pod pritiskom sedanje vlade, ali ne. Iz tega postopanja Nemcev na Češkem je razvidno, da se jim je zdela češko-nemška sprava kot najprimernejša pot do nadvlade na Češkem. Ker se jim to ne posreči, hočejo to vprašanje porabiti, da vržejo sedanjo vlado in posade na konja svojega Plenerja, ki bode sevêda vse drugače rabil svojo oblast v namene svoje stranke, kakor je to storila vlada Taaffejeva.

Pri nadomestilni volitvi na Tirolskem bil je v mestni skupini meranski izvoljen v deželni zbor konservativec dr. Schmid z 553 glasovi; liberalci mu niso postavili nobenega nasprotnega kandidata. — V Galiciji je bil v sajbaškem volilnem okraju od kmetskih skupin voljen v deželni zbor župan Albert Mizia proti vitezu Čeč-u, ki je bil postavljen od osrednjega volilnega odbora.

Vnanje države.

Srbija. Srbski politični krogi se obračajo z vso pozornostjo v bližnjo prihodnost. Pričele se bodo namreč volitve, pri katerih se bodejo pokazali absolutna moč in priljubljenost različnih političkih strank v Srbiji. Okrožnica ministra notranjih zadev, Jovana Gjae, prepoveduje oblastvom mešati se v volitve ter zapoveduje, da naj se povsod postavno postopa, da bodo volitve pokazale jedino pravo mišljenje naroda srbskega in njegovo voljo. „Dnevnik“ srbski, v Belem Gradu izhajajoči list, prišel je po opažanju političkih strank v Srbiji do sklepa, da bodo izvestno radikaleci zmagali pri omenjenih volitvah. Zakaj tej stranki se je v primeroma kratkem času posrečilo, da si je pridobila z mnogimi čini naklonjenost naroda srbskega. Radikalna stranka bo hodila tudi v prihodnje po tej poti ter imela blagor ljudstva vedno pred očmi. „Temna preteklost sedanje opozicije“, pravi naposled omenjeni list, „ne podeljuje opoziciji nikake pravice, da bi smela zanašati se na naklonjenost srbskega naroda.“

Bolgarija. Iz Sofije se poroča 24. t. m. listom: Pri zadnjih mestnih volitvah je izvolilo 50 mest vladi prijazne kandidate, kateri so narodno-liberalnega mišljenja, 8 mest pa je izvolilo konservativne kandidate, kateri istotako vlado podpirajo. Pet mest je izvolilo opozicijske kandidate in 9 mest kandidate, kateri so brez gotove barve.

Rusija. Kakor se poroča iz Peterburga „Pol. Corr.“ govori se v tamošnjih političnih krogih zopet, in sicer zdaj prav resno, da namerava ruska vlada osnovati posebno poljedelsko ministerstvo, za kar se že dlje časa prosi. Če ugodí ruska vlada tej opravičeni želji ruskega prebivalstva, storila bode vsekako jako važen korak v prosep in razvoj poljedelstva, katero je takorekoč vir ruskega blagostanja. — Govori se, da se s Francoskega prognani nihilisti zbirajo v Sofiji. Ni dolgo temu, ko je prišlo petnajst tacihi nebodijhtreba v imenovano bolgarsko mesto. Tukaj so bajé dobili delo v pyrotehniškem laboratoriji topničarstva.

Francija. Prepričanje, da so bile pariške bolnišnice pod nadzorstvom redovnic mnogo bolje uravnane kakor dandanašnji, to prepričanje, pravimo, širi se od dné do dné bolj med Parižani. Da, celó med radikalece je prodrlo to prepričanje in kako še-le potem mej druge trezno misleče kroge. Dr. Deprés pravi pri tej priložnosti: „Jaz sem bogotajec, materialist, ne verujem ni v Boga ni v h... Vender pa je moja srčna želja, da bi videl usmiljene sestre ob posteljah trpečih bolnikov. Vsled dandanašnje vlade so naše bolnišnice zavetišča uradnikov, katerim so bolniki deveta briga. S tem vprašanjem se bavim s socijalnega, človekoljubnega in strokovnjaškega stališča in sicer to tem laglje, ker sem sam zdravnik v bolnišnici. Sicer je javno mnenje tako na moji strani, da se moji političski nasprotniki, kateri so si 1887. l. vzeli za svojo nalogo, odstraniti redovnice iz pariških bolnišnic, 1890. l. pri volitvah niso čisto nič oglasili o tem. Zakaj? Ker so dobro vedeli, da niso volilec njihovega mišljenja. — Če take vrste ljudje, kakor je Deprés, tako govoré o redovnicah, lahko si mislimo, kakó vkoreninjeno je prepričanje med ljudstvom, da so bile pariške bolnišnice za usmiljenih sester v najboljših rokah.“

Portugal. Pošiljanje španskih čet v naselbine je prenehalo, ker jih utegnejo domá dovolj potrebovati. Na notranje ministerstvo prihajajo poročila guvernerjev v posamičnih provincijah, da vlada povsod mir in red, razven v mestih Oportu in Koimbri. „Correio“ pravi, da bi razglasenje portugalske republike provzročilo strašno meščansko vojno, ker se razmere Portugala ne morejo primerjati z brazilijskimi razmerami. — Kakor se poroča iz Lisabone, pričakujejo tamošnji politični krogi prihoda Martensa Ferraa, katerega je pozval portugalski kralj, da sostavi novo vlado. Če bode Martens Ferrao sostavil novo vlado, bode Martens predsednik ministerstvu in ob enem minister vnanjih zadev. Casal Ribeiro, ki ne pripada, kakor Martens Ferrao, nobeni stranki, bode minister notranjih zadev. — Položaj portugalskega kraljestva je res žalosten. Vrh vseh prekucij mu delajo preglavico še slabe finančne razmere. Če tudi je dobila vlada po posredovanji grofa Burnay-ja 150 milijonov frankov kot posojilo od pariških bankirjev, vendar to ne bode rešilo portugalske vlade iz nje tesnega položaja, zakaj v dotični pogodbi se je neki zahtevalo, da mora Portugal sprejeti angleško-portugalsko pogodbo. Lahko trdimo, da bode v tej deželi še kipeló in vrelo.

Izvirni dopisi.

Iz ljutomerske okolice, dné 25. septembra. (Letina.) Čitajoč o groznih vremenskih uimah, o strašni toči in veliki vodi, ki je po drugih krajih naredila veliko škode posestnikom ter sémtertja ves trud njih pridnih rok uničila, moramo pač prebivalci našega kraja Bogu posebno hvaležni biti, da nas je letos obvaroval vsake vremenske nezgode, in nam dal dobro letino, da smemo v vsakem oziru zadovoljni biti. Nahajajo se sicer tudi pri nas, kakor povsod, nezadovoljnejši, a ti ne bi bili zadovoljni, ko bi vsega še stokrat toliko pridelali, kakor letos. Najbolj se je letos obnesla ozimina, posebno rž in pšenica; krompir in koruzo je sicer suša nekoliko stiskala, pa le bolj na prodnati zemlji, sicer pa sta tudi krompir in koruzo lepo obrodila. Za ajdo in repo so se gospodarji tudi jako bali, ker dolgo ni bilo tako zaželjenega dežja, pa po obilnem dežju v zatetku tega meseca ste se repa in ajda začeli lepo razvijati, in če nas slana še le nekoliko dni ne obišče, bode tudi ajde dovolj. Otave je pač res malo bilo, pa bilo je zato več sena in slame jako obilno, tako, da ni težko živino čez zimo prehraniti.

Najlepše upanje pa dela sedanje krasno vreme posestnikom vinogradov, v katerih sicer ni mnogo grozdja, a to je lepo in tako sladko, da nekateri mislijo, da bode letošnje leto kakor 1885. in 1886. leta. Razven tega je letos bolno trsje močno dorastlo in če bode lepa jesen in bo les dobro dozorel, potem bodo v zimi spet lahko grobali ter slabe in umrle trse z mladimi nadomestili.

Sadja nimama dosta, pa za domačo rabo dovolj; kupcev za sadje pa je letos itak malo, ker je bojda sadno drevje po Nemškem in Švicarskem jako obrodilo.

In tako smo res slobodno zadovoljni z letošnjo tetino, in morali bi z večjo hvaležnostjo do Boga uživati božje darove, vzlasti zlahkno vinsko kapljico, kakor se bode to spet v obče godilo.

Z Goriškega, 24. septembra. Naše političko življenje se naslanja na pet političkih društev, najvažnejše mej njimi pa je „Sloga“ v Gorici. Ta obstoji od l. 1876. Imela je svoje jasne in oblačne dni. Bila je nekatera leta zelo delavna, nekatera pa tudi zaspana, zadnje dve leti pa je menda imela „nono“. Na razne načine smo jo vzbujali, a le spala je. Hvala Bogu, izid „none“ ni bilo večno spanje, ampak prebudila se je dne 22. septembra v občem zboru.

Mnogo hvaljeni, pa tudi grajani predsednik g. dr. vitez Tonkli je odprl občni zbor s pozdravom in zagovorom. Občni zbor, pravi, lani ni sklical radi razdraženosti mej rodoljubi, čakal je, da bi se ona razdraženost pomirila. Ko so „Slogarji“ občni zbor zahtevali, tudi ga ni sklical radi raznih razlogov, posebno pa tudi zato ne, ker je bil takrat na Dunaju in mu „Slogarji“ niso podali nikakršnega dnevnega reda. Na to je predsednik dal besedo denarničarju g. Andreju Jegliču.

Gosp. denarničar je podal natančen in obširen račun, ki obsega tudi otroški vrt in slovensko dekleško šolo v Gorici, ki sta v oskrbništvu „Sloge“. Vrh računa za dve pretekli leti podal je tudi proračun za bodoče leto. Na vprašanje g. predsednika, če kdo hoče k računu govoriti, oglasi se č. g. Bl. Grča. Govornik pohvali g. denarničarja, da je skrbno sestavil račun, in pohvali odbor, da ni pustil prazne blagajnice. Vendar ima dvojno opomniti. Prvič ni zadovoljen, da se račun polaga skupno za dve leti. Razloga sta mu društvena pravila in zahteva društvenikov. Govornik pravi, da mu ne zadostuje zagovor g. predsednika, ki je v svojem nagovoru povdarjal, da ni mogel sklicati lani občnega zbora ter podati letnega računa, ker mu niso podali dnevnega reda. Ne zadostuje mu ta zagovor zato ne, ker § 13. društvenih pravil pravi, da občni zbor se mora na zahtevo 30 družabnikov sklicati v 30. dneh, o dnevnem redu pa ta paragraf nič ne govori, ampak le § 10., ki pravi: Odbor, oziroma predsednik . . . pripravlja proračune, napoveduje in vabi k zborom in napravlja za-nje dnevni red.

Drugič govornik iz računa povzame, da odbor oziroma predsednik ni nič storil v ta namen, da bi se društvu odvzel trošek za otroški vrt in za slovensko ljudsko šolo v Gorici. Pravi, da predsedniku mora biti dobro znana želja in sklepi prejšnjih občnih zborov, ki so odboru ozir. predsedniku naročevali, delati na to, da bo mesto svojim slovenskim otrokom preskrbelo postavno ljudsko šolo. To je toliko bolj potrebno, ker Slovenci imamo že toliko narodnega davka, da ga težko zmagujemo, in ker vendar ne smemo saj molče grudo narodne zemlje s seboj nositi, kadar hočemo nastopiti v mestu. To bi bilo vendar preveč usluge narodnim nasprotnikom.

Na obe opombi predsednik odgovori precej. Na prvo zagovarja opuščanje lanskega občnega zbora z razlogi, ki jih je navedel v svojem nagovoru; na drugo opazko pa sklicuje se na primerni slučaj v Trstu pravi, da ne „Sloga“, ampak stariši naj prosijo za slovensko ljudsko šolo v Gorici, ker prošnja „Sloge“ bi bila nevspešna. Prizna pa bodočemu odboru nalogo delati v smislu pritožnika. Vendar je predsednik te misli, da slovenska ljudska šola v oskrbništvu mesta bi malo koristila Slovencem, kakor ona v Stari Gori. Predsednik tedaj zopet ni bil v zadregi zaradi izgovorov nedelavnosti. Toda družnikov se nihče ni oglasil za-nj, mej tem so pritožniku glasno pritrdjevali. Vrh tega se je oglasil k besedi še dr. A. Rojic, ki je povedal, ko je bil v odboru pogovor o vzdrževanju slovenske šole, se je sklenila prošnja na magistrat za podporo, da predsednik, ki je sam stavil ta predlog, sklepa ni izvršil. Predsednik je odgovoril, da tega sklepa ne vidi v zapisnikih zapisanega, pripoznal pa tudi, da ga ni podal mestnemu magistratu. Da je to priznanje vzbudilo osupnenost, je lahko umeti. Dr. Rojic je še vprašal predsednika, zakaj zadnji čas ni hotel vsprejemati novih udov v „Slogo“ . . . Gosp. predsednik je odgovoril, da je vsprejem odložil, ne odrekel, vzrokov pa ne pové . . . Konečno se še č. g. župnik Bl. Grča oglasi k besedi ter bere

iz vabila k občnemu zboru dne 2. februarja 1883 sledeči odstavek: „Ob enem se vabijo vsi rodoljubi na Goriškem, kateri še niso udje političnega društva „Sloga“, da bi društvu pristopili in vstop naravnost pri podpisnem predsedniku ustmeno ali pismeno naznanili, da se bodo mogli že napovedanega občnega zbora vdeležiti“. Govornik opomni, da tisti predsednik, ki je leta 1883. tako prijazno vabil k vstopu v „Slogo“, je letos okoli 400, beri štiri sto rodoljubom vsprejem odrekel, ali po besedah predsednika samega vsprejem odložil, da se današnjega občnega zbora niso mogli vdeležiti. S tem je gosp. predsednik zabranil ali saj zadržal lepo svoto dohodkov, in to govornik globoko obžaluje. Predsednik je na to napovedal volitev odbora, mnogi glasovi pa tirjajo še poročilo tajnikovo. Predsednik opazi, da tajnik ni predložil poročila. Navzoči tajnik grof Obizzi dostavi, da mu ni bilo mogoče napraviti poročila radi razmer, ki so bile mej njim in odborom ozir. predsednikom. Slišijo se razni glasovi nevolje, potem se zborovanje pretrga za 10 minut radi razgovora za volitev novega odbora. Ko se zborovanje zopet začne, bere predsednik imena društvenikov, da so oddali glasovnice za društvenega predsednika. Izmej branih 92 udov je bilo oddanih 86 glasovnic.

Čast. g. dr. Anton Gregorčič je dobil 53 glasov, a g. dr. Jožef vitez Tonkli 33 glasov. Po razglasenju te volitve je kakih 25 društvenikov zapustilo dvorano in odšlo. Ostali so zopet po listkih volili odbor. Predsednik je naštel 62 oddanih glasovnic. Obizzi, Božič in Grča so glasovnice pregledali in ob 12. uri so naznanili sledeči izid volitve v odbor:

Po 54 glasov so prejeli ter so voljeni v odbor kot odborniki ti-le društveniki: Dr. A. Rojic, Ant. Obizzi, Valentin Kanceler, Anton Fon, Fr. Hmeljak, Jožef Poljšak, Simon Gregorčič, Fr. Budal, Anton Klančič; in kot namestniki: Filip Trpin, A. Strelkelj, Josip Mašera, Miklavž Kocijančič in Franc Bavčar.

Po osem glasov pa so prejeli društveniki: Dr. Mikl. Tonkli, Andrej Jeglič, dr. Lisjak, Andrej Kocijančič, Jožef Nanut, Anton Hvalica, Janez Kolavčič, Anton Bolko, Ign. Kovačič, Jožef Tomšič, Franc Dominko, Filip Kramar.

Ko je predsednik novi odbor razglasil, je društvene papirje vročil danes izvoljenemu novemu predsedniku ter zborovanje zaključil.

Dnevne novice.

(Mestni magistrat ljubljanski) bo nekda postavil 16 javnih vodnjakov na raznih trgih.

(Dalmatinski namestnik) podmaršal Blažeković je odstopil. O njegovem odstopu so se že čuli glasovi, ker ni mogel hitro izposlovati kotorske gimnazije. Tedaj so imenovali kot njegovega naslednika znanega neprijatelja Slovanom polkovnika Thömla, bivšega diplomatskega zastopnika v Cetinji in sedaj v Belgradu. Ker pa je kotorska gimnazija obnovljena, vzrok njegovemu odstopu ni znan. Imenujejo se tudi drugi njegovi nasledniki.

(Imenovanje.) Profesor na državni realki v Mariboru, g. Karol Neubaue, je imenovan okr. šol. nadzornikom za mariborski šolski okraj.

(Požar v Krnici.) Iz Gorij se nam poroča: V sredo popoldne ob 2. uri užgalo se je v žagarjevem skednju v Krnici. Zažgali so otroci. Ker je že dolgo suho vreme in na skednjih polno krme, gorelo je, kakor maslo. V kratkih trenutkih ste bili žagarjeva in mlinarjeva hiša v ognju. Ljudje so hitro skupaj privreli in rešili, kar je bilo mogoče. Ognj so živino iz hlevov in rešili nekaj hišnega orodja. Sreča je bila, da ni bilo vetra in je obilna voda (Radoljna) blizu. Na pomoč je prihitela požarna bramba iz Bleda in tudi iz bližnje fužine so pripeljali brizgalnico. Oba gospodarja sta bila sicer zavarovana, ali le za strehe in drugo lesovje. Veliko več pa je bilo vredno, kar je blaga šlo v škodo, mlinarju posebno veliko žita, žagarju pa žaga in drva. — Nekaj posebnega je bilo tudi to, da sta bila oba gospodarja po opravihih od doma. Peljala sta blago v Lesce. Lahko si mislimo nju žalost in osupnenost, ko domu prišedša najdeta domovje deloma v ognju, deloma pa že na tléh. Le mirnemu zraku, gostemu sadnemu drevju in marljivosti gasilcev se je zahvaliti, da se ogenj ni razširil na sosedne strehe, katerih nekatere so se že unemale. Zgorelo je bojda tudi nekaj živine. Nauk je pa zopet navaden in že tolikokrat ponovljen, pa nikoli dosti izvrševan: Čujte

na otroke in pazite na užgalne klinčke! — Drugi dopisnik dostavlja, da je zažgal mlajši sin Janeza Hudovernika. Posestnik žagarjeve hiše je brat gosp. deželnega poglavarja dr. Poklukarja. Škodo cenijo na 5000—6000 glid. Hvala gre tudi ljudem iz sosednjih vasij, gorjanskim dekletom, čast. g. župniku Ažmanu in g. deželnemu dacarju iz Radovljice, da se ni ogenj dalje razširil.

(Ogenj.) Iz Ambrusa v Suhi Krajini se nam poroča: Grozna nesreča je zadela našo že itak revno in od sveta pozabljeno dolino. Minoli ponedeljek je nastal ogenj v Brezovem Dolu; od 9. ure zjutraj do 1. ure popoldne je pogorelo 25 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji. Najhujša nesreča za ljud je to, da so zgoreli vsi pridelki. Prav ničesa niso mogli rešiti, ker niso imeli niti kapljice vode. Škodo cenimo približno na 50.000 glid. To je strašno za tako reven kraj. Vsled velike suše so usahnili vsi vodnjaki in ljudje so že nekaj tednov po dve uri daleč hodili po vodo v Krko. Nekaj pogorelecev je bilo zavarovanih za male svote, a tudi ti si bodo komaj opomogli, ker imajo preveč škode. Ljudje kar obupavajo. Gospodarji, ki so imeli do 200 mernikov žita, imajo ga zdaj peščico. Zažgal je otrok, ki je zakuril v ličkanju, hoteč peči koruzo. Ker je beda v resnici nepopisna, obračamo se tudi mi v imenu župnijskega urada v Ambrusu z uljudno prošnjo do blagih in usmiljenih src, naj pomagajo olajšati grozno revščino. Vsak najmanjši dar se hvaležno sprejme. Mili darovi naj se pošiljajo župnijskemu uradu v Ambrusu ali vredništvu našega lista.

(Konjska dirka) bo dne 5. oktobra ob 2. uri popoldne v Žalcu na društvenem dirkališču; razdeljenih bode več daril. Program objavimo jutri.

(Nasledek narodne nestrpnosti.) Kakor čitamo v „Slov. Gosp.“, pričela je znana Rakuscheva trgovina v Celju nekako padati vsled dogodkov, katerih je kriva „Deutsche Wacht“. Pri Rakuschu se je stekal ie slovenskih in hrvatskih trgovcev denar.

(Šulferaju) se je tudi v Ormožu začel šopiriti. Kakor namreč poroča „Slov. Gosp.“, napravil je zadnjo nedeljo izlet v vas Pušince, kjer je rogovilil na travniku odpadnika Sentscharja. Omočene otroke je ormoški učitelj proti večeru vodil v mesto vedno ponavljajoč: „Kinder, schreit's hoch!“ Gagale so tudi znane goske. G. R. sedaj neki pričakuje plačilo za svoja junaška dela.

(Iz Pazina) se poroča, da je cesarsko namestništvo v Trstu odklonilo priziv italijanske stranke proti občinski volitvi v I. razredu, ki se je vršila 4. t. m. S tem so končane spletke šarenjakov.

(Zginil je.) kakor poroča „Laib. Ztg.“, štiri-desetletni delavec Josip Gabrijel na Savi pri Jesenicah. Dne 17. t. m. zvečer je pijan zapustil neko tamošnjo krmo, od istega časa ga ni več videti.

(Nesreča.) Vid Kavčič, posestnik pri Mali Nedelji, je pal z drevesa, ko je oberal jabolka, in mrtev obležal.

(Tatvine.) Pri gradnji novih železnic se navadno stepó skupaj ljudje iz vseh vetrov, tako tudi pri delu nove železnice iz Radgone v Ljutomer. Naravno, da je med njimi tudi uzmovičev. Minoli teden so tatje na mnogih krajih v tamošnji okolici vlomili v kleti in domovja. Orožniki imajo mnogo posla.

(Gozdarstvo na Štajarskem.) Na drž. sadiščih za gozdno drevje razdelili bodo tudi letos nad 300.000 borovih in smrekovih sadik. Manj premožni posestniki dobé jih brezplačno, drugi za zmerno plačilo. Kdor jih želi, oglasi naj se do 4. dne oktobra pri c. kr. deželnem gozdarskem nadzorništvu v Gradcu.

(Duhovniške premembe v lavant. škofiji.) Čast. g. Fr. Janežič, kaplan v Slov. Bistrici, pride v Avgustinej na Dunaj; č. g. J. Galun, župnik pri sv. Jerneju v Radvanju, prevzame župnijo M. D. v Brezju. Č. g. J. Tajek je premeščen iz Vojnika v Slov. Bistrico, č. g. B. Kukovič iz Reichenburga v Dramlje, č. g. J. Šelih iz Vitanja v Reichenburg.

Raznoterosti.

— Povodnji. Iz Milana se poroča 23. t. m.: Vsled vednega deževanja so navstale ob Rivieri velikanske povodnji. Mnogo mostov je odneslo valovje; promet na železnici je večinoma prenehal. — Iz Avignona se poroča 24. t. m.: Škoda, katero je povzročila povodenj, znaša mnogo milijonov. V nekem kraju pri Privasu je utonilo devet ljudi. Grajenje železnične proge Voulte-Chaylard je na mnogih krajih pretrgano in že narejena železna cesta tu pa tam močno poškodovana. Povodenj vedno še narašča.

— Dragocen meč. Pred nekimi dnevi je videl gospod v Peterburgu pri prodajalcu starin star zarjavel meč. Ko si ga je bolje ogledal, videl je

vdelbene besede: „Zmagovitemu maršalu Kutuzovu — hvaležno mesto Peterburg.“ Bil je v resnici častni meč, katerega je dalo mesto Peterburg slove-
čemu zmagovalcu Neya in Davousta pri Smo-
lensku l. 1811. Tujec je ponudil prodajalec 25 rubljev
za meč; ta pa je hotel zanj 100 rubljev, katere
mu je tudi dal gospod. Dan pozneje pa je prodal
omenjeni meč za 800 rubljev. Ta pa je prodal zna-
menito orožje ruskemu muzeju za 25.000. rubljev.

— Šaljiv dogodek. Angleški listi poro-
čajo iz Rima: Pozno v noč se je vračal brdak
Anglež domov počivat. Kar zmuzne mimo njega
nepoznat človek ter ubira urno pot pod seboj. Ne-
zaupljivi Anglež hoče poseči po svoji uri, toda segel
je v prazen žep. Zda! steče za namišljenim roparjem
kričeč: „Daj uro nazaj!“ Namišljeni ropar pa zdaj
še podvoji svoj korak preko ulic. Toda vendar kmalu
ga je imel Anglež v trdih pesteh. Hočeš nočeš dal
je tujec Angležu uro ter zbežal dalje svojo pot.
Ponosen na-se in domovino svojo pride Anglež v
svojo gostilno nazaj — toda tu najde v svoje naj-
večje začudenje uro na mizi, kjer jo je bil pustil.
Prihodnji dan so pa italijanski listi poročali, kako
je preteklo noč napal neki krepak ropar francoskega
podložnika, tekel za njim ter mu ukradel drago-
ceno uro.

Telegrami.

Dunaj, 25. septembra. Vкупni rezultat
današnjih deželnozborskih volitev v nižje-
avstrijskih kmečkih občinah je volitev petih
liberalcev in petnajstih protiliberalcev. — S
prvim oktobrom se bo uvedla nova tarifa
za prevažanje oseb na eni strani med posta-
jami državne železnice in na drugi strani
med postajami Bolzan-Meranske in ahenske
železnice vsled nove tarife na južni in državni
železnici.

Dunaj, 26. septembra. Kakor javlja „Wiener
Zeitung“, imenoval je cesar podpredsednika
praškemu deželnemu ravnateljstvu financ ba-
rona Cherteka za generalnega podravnatelja
pri generalnem vodstvu družinskega zaseb-
nega zaklada.

Praga, 25. septembra. Praški občinski
svet je sklenil, podeliti prostovoljni rešilni
družbi vsako leto 1000 gld. v zahvalo za
njeno podporo praškim poplavljenjem.

Budimpešta, 25. septembra. Finančni mi-
nister Wekerle razpravlja v današnji konfe-
renci na Dunaji s finančnim ministrom Du-
najevskim še ne rešene zadeve, mej drugim
uravnava valute.

Cherbourg, 26. septembra. Avstrijsko-ogr-
sko brodovje je priplulo.

Lisabona, 26. septembra. Kakor se čuje,
sprijeli so se včeraj v Koimbri dijaki s po-
licijo. Nekaj je mrtvih, več pa ranjenih.

Carjigrad, 26. septembra. Včeraj je bil
pri sultanu obed na čast Leuchtenbergu.
Navzočna sta bila ruski in črnogorski diplo-
matski zastopnik. Sultan je sprejel Leuch-
tenberga v zasebni avdijenci pred in po obedu.
Tukajšnji krogi odrekajo obisku vsako po-
litiško važnost.

Novi Jork, 25. septembra. Požar v Ko-
lonu je uničil 150 poslopij. Škoda znaša
1½ milijona dolarjev. Samo družba panam-
ske železnice ima škode 100.000 dolarjev.

Umrli so:

23. septembra. Marijana Smole, lončarjeva vdova, 70 let,
Kravja dolina 11, marasmus.

24. septembra. Marija Urančič, ključarjeva hči, 9½ leta,
Streliške ulice 11, vsled črvesnega perforationa

V bolnišnici:

24. septembra. Magdalena Kraulan, kmetica, 45 let,
erysipelas.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 23. septembra 1890.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 429,462.000 (— 3,252.000)
Kovinski zaklad	„ 243,404.000 (— 220.000)
Listnica	„ 162,593.000 (— 3,782.000)
Lombard	„ 23,290.000 (— 414.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 29,022.000 (+ 7.182.000)

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	743.0	11.4	sl. svzh	jasno	2.30
2. u. pop.	741.4	23.8	sl. jzpad	del. jasno	dež
9. u. zveč.	742.3	17.4	„	„	„
Srednja temperatura 17.5°, za 3.6° nad normalom					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	87 gld. 70 kr.
Srebrna „ 5½ „ 100 „ 16%	88 „ 25 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 20 „
Akcije avstr.-ogerske banke	963 „ — „
Kreditne akcije	307 „ 75 „
London	112 „ 80 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonci.	8 „ 94½ „
Cesarski cekini	5 „ 36 „
Nemške marke	55 „ 30 „

Iz kaz.

Katoliškemu podpornemu društvu, ki vzdržuje
štirirazredno slovensko dekliško šolo pod vodstvom št. šolskih
sester v Celji, so darovali:

Premil. gospod knezoškof dr. Mihael Napotnik 25 gld.;
čast. g. Erjavec Peter, župnik v Terbovljah, 10 gld.; čast. g.
Hudovernik Ljud., kapelan v Celji, 10 gld.; gospa Klemenčič
Ana 1 gld.; Farčnik Marija, kuharica, 2 gld.; Šah Neža, Ma-
rija in Antonija à 52 kr. — 1 gld. 56 kr.; Korošec Neža na
Babnem 3 gld.; č. g. Šijanec st., župnik v Negovi, 2 gld.;
g. Matič Jožef, trgovec v Celji, 4 gld.; gospa Hudovernik
Leopoldina v Celji 2 gld.; Gobec Miha na Babnem 2 gld.;
Ostrožnik Ana na Sp. Hudinji 2 gld.; g. Kmeel Fr., posestnik
v Celji, 5 gld.; g. Župane Janez, posestnik v Gabrji, 2 gld.;
g. Likar Janez v Celji 2 gld.; neimenovana 80 kr.; Šolinc
Marija, kuh. v Celji, 2 gld.; g. Kager Ferd., pasar v Celji,
2 gld.; Lipovšek Jožefa, pos. v Medlogu, 2 gld.; g. Glinšek
Matevž, župan celjske okolice, 2 gld.; Glinšek Lucija 1 gld.;
č. g. Planinšek Jakob, missarius v Neualgersdorf-u, 2 gld.;
č. g. Brglez Janez, župnik v Artičah, 2 gld.; Župane Marija
v Sp. Hudinji 52 kr.; Škraber Mihael, posestnik na Lavi,
2 gld.; Pfeifer Jozefa 52 kr.; prečast. g. Herg Lovro, kanonik
v Mariboru, 3 gld.; Marot Elizabeta, kuharica, 5 gld.; Šah
Matija, čevljar, 2 gld.; Lipovšek Franc, posestnik v Medlogu,
3 gld.; Dolenc Franc, posestnik, 50 kr.; č. g. Tomažič Marko,
kaplan, 2 gld.; neimenovan 50 gld.; neimenovan 43 gld. 75 kr.;
neimenovan 100 gld.; g. Smid Janez, bukovec v Celji, 2 gld.;
visokočast. g. Krušič Ivan, profesor v Celji, 2 gld.; Lipovšek
Ivana (nabrata) 4 gld. 2 kr.; gospa Herič Terezija 2 gld.;
visokočast. g. Mikuš Franc, nadžupnik in dekan v Konjicah,
5 gld.; Jezernik Terezija, posestnica v Polulah, 3 gld.

POZIV.

Dotični gospod v Bohinjski Bistrici, ki vč
toliko povedati in dokazati o mojem vedenju,
pozivlje se, da v treh dneh v pisarnici vse
ustno dokaže, kar je o meni govoril. Če ne
pride, imenoval ga bodem javno z imenom in
značajem kot lažnika.

Anton Pongratz,

(1) rudniški uradnik v Boh. Bistrici, Gorenjsko.

OLJNATE BARVE

kositarских pušicah po pol in jeden kilo
priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(100)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.

**Dunajske
razstavne srečke**

à 1 gl.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.

6 srečk 5 gl. 50 kr.

Glavni dobitek

50.000

gld. vrednosti.

Žrebanje že 15. oktobra.

Srečke po 1 gld. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.

(2)